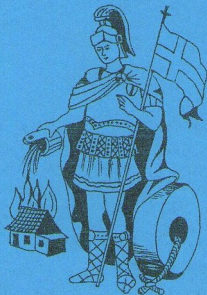

OGNOCZYNA
STRAŻ POŻARNA
W BŁĄŻOWEJ
(1895 - 1995)

BŁĄŻOWA 1995

Od wydawcy

Straż pożarna ma bogate tradycje, sięgające głęboko w przeszłość. Kilka faktów historycznych pozwoli zapewne zrozumieć, że wpływ strażaków na życie społeczności, w której przyszło im pracować był znaczący.

Intensywny rozwój oświaty w różnorodnych formach zawiązań Galijskiej straży pożarnej. Pierwsze organizacje strażackie datuje się od lat 60. XIX wieku. Rozwijały się nierównomiernie, gdyż polityka zabroniła urzędniczo prowadzić nawet tak pozytywnej działalności.

Ważnym dokumentem dla Galicji była ustawa o policji ogniowej dla gmin wiejskich, ogłoszona patentem cesarskim 28 lipca 1786 r. i potwierdzona rozporządzeniem gubernialnym 4 grudnia 1824 r. oraz w 1826 r. W 1879 r. w wyniku starań ochotniczych straży pożarnych wyшло rozporządzenie, które wprowadziło obowiązkowe strażki w gminach i wsiach galicyjskich. Ciepłą ich utrzymania spoczywał na wszystkich mieszkańców. Pierwsza straż pożarna powołana została przez hr. Henryka Flemminga w 1790 r.

Ochotnicza Straż Pożarna w Białowej była pierwszą organizacją społeczną. W 1899 r. liczyła 20 strażaków. OSP w Białowej była organizacją masową. Pogadanki na tematy rolnicze, wykłady związane tematycznie z rocznicami państwowymi, występy orkiestry, manifestacje przy grobie powstańca z 1863 r. - Jana Trembickiego - to były główne sferzy działalności kulturalnej strażaków. OSP skupiała w swych szeregach sporo miejscowej inteligencji, co pomagało rozszerzać oświatę i rozpowszechniać różne formy pracy kulturalnej (gry, festyny, ćwiczenia sprawnościowe). Działalność świeżych ludzi w szeregach OSP miała ogromne znaczenie. Była szczególnie widoczna po odzyskaniu przez Polskę niepodległości.

Dzisiejsza OSP w Białowej jest spadkobierczynią tych chwałobnych tradycji. Prezentujemy krótką historię jednostek OSP w Białowej - Miasto, Białowej Dolnej, Futornie, Lecca i Nowym Borciu. Przyjęliśmy układ alfabetyczny miejscowości, w których funkcjonują jednostki OSP. Niniejsze wydanie jest skromnym skoczkiem, którym Rada Miejska w Białowej i redakcja „Kariera Białowskiego”, pragną uczcić setną rocznicę powstania OSP w Białowej i jubileusz pozostałych jednostek straży.

Teksty: Tadeusz Bator, Konstanty Rzepa
 Typing i skład komputerowy: Jan Chlebicki, Robert Wójcicki
 Opracowanie: Redakcja „Kariera Białowskiego”
 Adres redakcji: Miejsko - Gminna Biblioteka Publiczna
 ul. 3 - go Maja 24, tel. 287 - 178
 Druk: Urząd Miasta i Gminy w Strzyżowie
 Nakład 400 egz.
 Egzemplarz bezpłatny

Wydawnictwo finansuje Rada Miejska w Białowej.

Działalność jednostki OSP Białowa (1895 - 1995)

Odby czynie politycy nawiedzały Białowę, mieszkańcy miasta oraz hrabia własności ziemskich znajdujących się na tutejszym terenie, Henryk Fleming, powołał Straż Celną w 1790 r., która była poprzedniczką OSP, zorganizowaną w 1895 r. Była to pierwsza organizacja społeczna zorganizowana w oparciu o statut Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, na podstawie którego powstała OSP Białowa. Na sekcjach mieszkańców Białowej, w którym uczestniczyli przedstawiciele miejscowej inteligencji, rolnictwa i rzemiosła, zorganizowano i wybrano władze OSP, do których wchodził:

- prezes - hr. Leon Kwiatkowski - proboszcz białowskiej parafii,
- naczelnik - hr. Zemon Skrzyński oraz radnielnicy - Władysław Pokorski,

- z-ca naczelnika - Antoni Brożek - aptekarz,
- skarbnik - Marcin Brożek - nauczyciel zawodu ślusarskiego,
- sekretarz - Michał Rozkiewicz - nauczyciel szkoły podstawowej.

W późniejszym okresie w zarządzie OSP pracowali między innymi: Stanisław Standylo - rolnicznik(rolnik), Wacław Płotańsk - właściciel restauracji, Kazimierz Krygowski - rzeźbiarz, Piotr Masiał - kierownik szkoły podstawowej.

W pierwszych latach niepodległości Polski, OSP Białowa była prowadzona przez nowo wybraną zarząd w składzie:

- prezes - hr. Edward Głazek - proboszcz białowskiej parafii,
- naczelnik - Julian Solarski - lekarz.

W następnych latach działalność OSP Białowa, służył osobom zarządu służył zmianom; jego członkami byli między innymi: Józef Kaliga - barman, Władysław Płotańsk, Leon Hajarski.

W latach 1931 - 1935 w zarządzie OSP Białowa pracowali:

- prezes - Zygmunt Sanecki - urzędnik starostwa w Rzeszowie,
- naczelnik - Władysław Bator - rolnik.

W latach 1935 - 1939 w zarządzie OSP pracowali:

- prezes - Eugeniusz Wojnaruk - nauczyciel szkoły podstawowej,
- naczelnik - Stefan Kruczek - doręczyciel poczty

W latach okupacji działalność Związku Ochotniczych Straży Pożarnych została zakazana przez okupanta, a powołano komendy OSP. W komendzie OSP w Białowej w tym okresie pracowali:

- komendant - Stefan Kruczek - doręczyciel poczty,
- z-ca komendanta - Józef Kuźma - doręczyciel poczty.

Po wyzwoleniu do 1956 r. Ochotnicze Straże Pożarne były prowadzone przez komendy OSP. W tym okresie OSP w Białowej kierował zarząd, powołany w czasie okupacji niemieckiej.

W roku 1956 powstały Związki Ochotniczych Straży Pożarnych. Na walnym zebraniu sprawozdawczo-wyborczym 17 grudnia 1957 r. został wybrany zarząd OSP w składzie:

- prezes - Tadeusz Bator - pracownik urzędu miasta,
- naczelnik - Józef Kuźma - pracownik urzędu powiatowego,
- sekretarz - Janina Bator - pracownik urzędu miasta,
- skarbnik - Józef Wroński - pracownik urzędu pocztowego,
- gospodarz - Stanisław Zaczek - rolnicznik (szewc),
- członek zarządu - Jan Włogosz - rolnik,
- członek zarządu - Leon Chuchla - pracownik urzędu miasta.

Jednostka OSP w Białowej pod kierownictwem w/w zarządu została wyposażona w niezbędny sprzęt strażacki, jak samochody, motopompy oraz sprzęt towarzyszący. W tym okresie wybudowano Dom Strażaka. Jednostka OSP Białowa została zaliczona jako „Typ S-2”. Zarząd w tym składzie pracował jedynie do 14 grudnia 1980 roku.

Od 1980 roku skład zarządu OSP Białowa, uległ częściowym zmianom, a prezesami byli m. in.: Kazimierz Jakubczyk, Jan Skrzygiel, Tadeusz Bator, zaś naczelnikami - Stanisław Hus, Jan Skrzygiel.

Rok 1991 to czas odnowienia białowskiej organizacji strażackiej. Na walnym zebraniu sprawozdawczo-wyborczym 6 kwietnia wybrano zarząd w składzie:

- prezes - Piotr Palac - pracownik umysłowy,
- naczelnik - Jan Skrzygiel - kierownik OSP,
- z-ca prezes - Henryk Kruczek - kierowca,
- w-o prezes - Maciej Palac - pracownik umysłowy,
- sekretarz - Anna Kondrat - uczennica technikum,
- skarbnik - Ludwik Skrzygiel - rolnik,
- gospodarza - Józef Wróbel - elektryk,
- członek zarządu - Elżbieta Hamerla - gospodyni domowa,
- członek zarządu - Andrzej Mijajny - kierowca MPKGIM.

Zarząd w wymienionym składzie pracuje do chwili obecnej. Jego prace nie będą zaszczerd.

Białowska organizacja strażacka liczy obecnie 57 członków, w tym: 34 czynnych, 7 honorowych, istnieje sekcja kobieca (11 członkiń) i młodzieżowa (10 członków).

Jednostka OSP Białowa bierze czynny udział we wszystkich akcjach ratowniczych jak: pożary, powodzie, wypadki drogowo itp. w całej gminie Białowa. Kierowana jest także do akcji przez punkt dyspozycyjny Państwowej Straży Pożarnej w Rzeszowie. Członkowie OSP czynnie uczestniczą w pracach wykonywanych w czynie społecznym dla strażki i swego środowiska.

Strażacy Białowscy chcą się dużym uznaniem za dobrą pracę wśród mieszkańców Białowej. Władze samorządowe są do nich również przychylnie nastawione.

Tadeusz Bator Prezes Zarządu
Miejsko - Gminnego OSP w Białowej

OSP w Białowej Dolnej - Moklucze

Jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej Białowa Dolna - Moklucze gm. Białowa została zorganizowana w 1964 r. zgodnie z posiadany statutem OSP.

Zakładnikami w/w jednostki OSP byli mieszkańcy naszego środowiska:

- dh. Franciszek Błesiek,
- dh. Antoni Tynak,
- dh. Stanisław Jamioł.

Mieli zorganizowania Ochotniczej Straży Pożarnej w Białowej Dolnej - Moklucze wyzwała z działalności sekcji OSP, należącej do OSP Białowa - miasto jako jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej macierzystej w/w sekcji, która działała na swym terenie zamieszkała. Mieściliśmy na swym terenie czyste pożary w naszym środowisku. W pracach nie pozostaliśmy w tyle. Po zorganizowaniu naszej jednostki OSP, gromadziliśmy potrzebny sprzęt do celów ochrony przeciwpożarowej i gaśniczej, do czego służyły saletry pompę ręczną, parę odcińków węgiel szarego i tłoczony. Posiadany sprzęt przechowywaliśmy w stodole p. Antonimy Pępek.

Za aktywną pracę naszych strażaków w 1972 r. otrzymaliśmy motopompę „Typ M 400”, a w 1973 r. otrzymaliśmy samochód - niestypowy. W 1975 r. wykończaliśmy budowę Doma Strażaka, w 1979 r. otrzymaliśmy motopompę „Typ M 800”. W budynku, są pomieszczenia na sprzęt do zwalczania klęsk pożarowych i żywiołowych i do prowadzenia życia kulturalnego naszego środowiska.

Przydatnym zaangażowania w pracach profilaktycznych oraz przy likwidowaniu klęsk pożarowych i znacznym oddaleniu od siedziby gminy, w 1983 r. otrzymaliśmy samochód bojowy typu „Żuk”.

Za wkładem prowadzoną gospodarkę organizacyjną i gospodarczą przez 30 lat w Ochotniczej Straży Pożarnej Białowa Dolna - Moklucze, jak również prowadzenie prac profilaktycznych i bojowych w środowisku swoim i sąsiedzkim, społeczeństwo uhonorowało nam sztandar pamiątkowy.

Tadeusz Jaktor

Działalność OSP w Futomiu (1945 - 1995)

Jednym z organizatorów OSP w Futomiu był Józef Chochrek z Kąkolówki, pomocnik komendy w Raszczwie. Na pierwszym zebraniu, które odbyło się 15.V.1945 r. został wybrany zarząd, w skład którego wchodził: Waleriy Maciołek - komendant, Antoni Kruczek - sekretarz, Józef Panek - skarbnik. Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej został Waleriy Śwint, członkami zaś Józef Maciołek i Daniel Rybka. OSP liczyła 33 członków.

Rok później, tj. w 1947 przystąpiono do budowy remizy. Ukończono ją w 1948 r.

W roku 1948 z powodu wyjazdu komendanta na ziemie wschodnie, nowym komendantem został Antoni Kruczek. W tym czasie postanowiono zakupić motopompę „Skizel” za kwotę 43.000 zł, wóz strażacki, drobny sprzęt i silnikową ręczną. W remizie urządzono szafkę dochodową oraz wystawiono przedzwonienie.

W późniejszym terminie zostali pracownikami wsi parobkami na kurcie pierwszego stopnia. W roku 1953 zakupiono 13 sztuk mundurów dla czynnych członków. Jeden mundur przypadał na trzech strażaków. Używane były tylko w ważnie święta strażackie i państwowe. W następnym latach, tj. w 1955 postanowiono gromadzić materiały na budowę nowej remizy.

W roku 1957 na walnym zebraniu został wybrany nowy zarząd w składzie - Ferdynand Wykiel - prezes, Antoni Kruczek - nacelnik. Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej wybrano Konstantego Rępa, OSP liczyła 40 członków. W roku 1960 został smarowany kamień węgielny pod budowę nowej remizy, a w roku 1964 remiza oddana do użytku. Jednostkę wyposażono w nowy sprzęt pożarniczy. Zakupiono samochód „Lublin” (wielozadaniowy) i przystosowano go do celów pożarniczych. Później zakupiono aparat filmowy. Filmy wyświetlano dwa razy w tygodniu. Zakusono zespół artystyczny pod kierownictwem Andrzeja Wielgosa. Wystawiono m. in. następujące sztuki: „Seczajko Prania”, „Orenek”, „Lecia Droga” i „Jasienka”.

W roku 1974 uhonorowano i wgrazono sztandar dla OSP. Uczestnicy i zaproszeni goście wzięli udział w drzewie sztandaru. Na walnym zebraniu 3 lutego 1975 r. nacelnikiem został Konstanty Rępa, a prezesem Antoni Twardy. Poprzedni długoletni prezes, Ferdynand Wykiel, zmarł.

W latach następnym przystąpiono do budowy przedkuchni. Budowę odliczono wzięli udział straż. W budynku tym znalazły się pomieszczenia na świetlicę, kuchnię, myjnię naczyń i szafkę.

OSP była również zaangażowana wspólnie z ZBOWID oraz AK w budowę pomnika partyzantów przy remizie w Futomiu.

W tym okresie zamieniliśmy samochód „Lublin” na typowy samochód pocztarczy beczkowski „Star 66”, który służy nam do chwili obecnej.

W 1986 na walnym zebraniu wybrano nowy zarząd, w skład którego weszli: prezes - Eugeniusz Dzielny, nacelnik - Konstanty Rzepa. Przewodnymi członkami zarządu i komisji rewizyjnej zostali wybrani w większości młodzi strażacy. W roku 1992 postanowiono wybudować stałą podlogę krytą, aby zapobiec zabawy i wesela. W 1994 roku zmieniono pokrycie na ramieniu z dachówki na blachę.

Jednostka nasza liczy obecnie 63 czynnych członków, w tym dwóch wspierających.

Przeszkolonych w zakresie IV stopnia jest 4 członków, II stopnia - 10 członków, I stopnia - 30 członków. Mistrzostw potrafi obsługiwać 4 przeszkolonych członków. Jako kierowców-mechaników przeszkolono 2 członków. 20 członków powinno uzyskać wymagane kwalifikacje w zakresie I i II stopnia.

Jednostka nasza uczestniczy co roku w zawodach gminnych i rejonowych jako drużyna starszych drabów i drużyna młodzieżowa. W zawodach gminnych drużyny nasze zajmują przeważnie czołowe lokaty, uzyskując nagrody, dyplomy i wyróżnienia.

Członkowie OSP występują w zespole regionalnym „Pomocnik” pod kierownictwem pana Anieli Witelgo.

OSP uzyskuje dochody z urządzanych zabaw, opłat za wypożyczenie sali i podłogi na przyjęcia weselne, ze stódek i sprzedaży kalendarzy. Uryskane kwoty są alokowane na koniec w Biuro Spółdzielczy w Białoszej.

W tym roku przypada 50-lecie naszej OSP. W związku z tym w dniu 21 maja br. zorganizowana będzie wesoła impreza, na którą zapraszamy wszystkich strażaków z terenu miasta i gminy oraz sympatyków.

*Konstanty Rzepa
Nacelnik OSP w Puzosiu*

OSP w Nowym Borku

Pierwszą myślą zorganizowania Ochotniczej Straży Pożarnej w Nowym Borku zrodziła się w czasie okupacji niemieckiej, kiedy na terenie wioski wybuchły częste pożary. W gminie Białoskiej, do której i nasza wioska należała, już działały organizacje strażackie w takich miejscowościach, jak Białosza, Kąkolówka, Piątkowa. W tym okresie powstała w Nowym Borku mała ogniowa. Organizatorami byli mieszkańcy wioski: Paweł Cygan i Jan Palsch z Kazimierza.

Gdy przyszło wyzwolenie spod okupacji niemieckiej w 1945 r., wiosną w/w zorganizowali ochraniać wiejską, które odbyło się w budynku miejscowego Koła Rolniczego.

W zebraniu tym uczestniczyli przedstawiciel Komendy Powiatowej Straży Pożarnej z Rzeszowa i przedstawiciel Komendy Ochotniczej Straży Pożarnej z Białoszej.

Obecni na zebraniu zostali zapoznani przez przedstawiciela z Rzeszowa ze statutową działalnością OSP. Zebranie przyjęło w głosowaniu statut, którym kierowano się przy organizowaniu jednostki OSP w Nowym Borku.

Do jednostki tej weszli mieszkańcy wsi Nowy Borek: Augustyn Bober, Tadeusz Bober, Paweł Cygan, Emil Chmą, Stefan Krawczak, Bronisław Kotala, Fabian Koliniarz, Bolesław Kolodziej, Stefan Maćkiewicz, Piotr Najda, Teofil Piech, Jan Palsch, Emil Rabczak, Tadeusz Synoń.

Spśród w/w dokonano wyboru Komendy Jednostki OSP w Nowym Borku:

- dh. Tadeusz Synoń - rolnik - komendant,
- dh. Teofil Piech - rolnik - członek,
- dh. Emil Rabczak - rolnik - członek.

Jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej Nowy Borek do 1956 r. była prowadzona przez Komendę (do tego czasu jednostkami OSP kierowały komendy). W tym okresie skład osobowy komendy zmienił się kilka razy, lecz organizacja strażacka na tym nie ucierpiała, lecz systematycznie rozwijała się.

Jednym z wadzących zadań komendy było gromadzenie środków finansowych na zakup sprzętu strażackiego. Ze środków uzyskanych z organizowanych zabaw oraz wpłacanych przez mieszkańców wioski, została zakupiona pompa ręczna z paroma odcinkami węża własnego i tłoczni oraz sprzęt towarzyszący.

Po zgromadzeniu podstawowego sprzętu do zwalczania pożarów i klęsk żywiołowych, postanowiono wybudować przybudówkę przy przystosowanym dla straży w czynię społecznym baraku pomieszczeniowym.

Pomimo starań jednostka nie otrzymała wozu konnego, typowo strażackiego. Ustalono własny zaprzęg konny i wozu rolników są-

siających z pomieszczeniem na sprzęt strażacki, na co niżej wymienieni wyrazili zgodę:

- konie + wóz rolników Władysława Floty i Piotra Piecha (burmistrz do tego zaprzęga był Bolesław Kosiński),
- konie + wóz rolników Mariana Mazura i Jana Piecha,
- konie + wóz rolników Rafała Chlebka i Władysława Floty.

Jednostka OSP Nowy Borek systematycznie rozwijała swą działalność organizacyjną i podnosiła sprawność bojową.

Za swą aktywną i sprawną działalność jednostka OSP w Nowym Boroku została wypowiana przez Komendę Powiatową OSP w Kraśniku na pierwsze zawody powiatowe w Kraśniku koło Raszowa.

Na zawodach tych zdobyliśmy 1 miejsce (obsługa sprzętem ręcznym). W nagrodę otrzymaliśmy motopompę typ M - 400 wraz z węzłem nawrotnym i tłoczynami - były to lata pięćdziesiąte. Wraz z Powiatową Komendą Straży Pożarnej w Kraśniku otrzymaliśmy typowy konny wóz strażacki. Posiadany sprzęt do ochrony przeciwpożarowej już nie miał siły w przybudowie do baraku.

W tym okresie funkcje komendanta jednostki OSP pełnił dr. Teofil Pałuch, który sprzęt z wozem strażackim przechowywał we własnej stodole.

Nadszedł rok 1956, kiedy przestały istnieć komendy OSP, a powstały związki OSP. Na pierwszym Walnym Zebraniu Sprawozdawczo-Wyborczym dokonano wyboru nowych władz strażackich, opartych o nowy statut Ochotniczych Straży Pożarnych. W skład nowego zarządu weszli:

- prezes - Teofil Pałuch - pracownik umysłowy,
- naczelnik - Ryszard Piech - rolnik,
- z-ca naczelnika - Ryszard Kosiński - robotnik,
- sekretarz - Jan Chlebek - pracownik umysłowy,
- skarbnik - Tadeusz Bober - rolnik,
- gospodarz - Roman Kutniarski - robotnik,
- członek - Konstanty Cąg - rolnik,
- członek - Jan Korcz - rolnik.

Jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej Nowy Borek, pod kierownictwem tego zarządu, przystąpiła do budowy Domu Strażackiego, w którym, po oddaniu do użytku, oprócz pomieszczeń na sprzęt strażacki znalazły się pomieszczenia na prowadzenie działalności oświatowo-kulturalnej. Władze powiatowe, strażackie zmieniły motopompę z M - 400 na M - 800.

W 1981 roku dokonano wyboru nowego zarządu w składzie:

- prezes - Augustyn Kubiśka - robotnik,
- naczelnik - Zdzisław Brząk - robotnik,
- sekretarz - Jakub Kosiński - prac. umysłowy,
- skarbnik - Władysław Chlebek - rolnik,
- członek Edmund Chlebek - prac. umysłowy,

- członek Roman Kutniarski - rolnik.

Zarząd w wymienionym składzie pracował do 1990 r. W tym czasie dokonano zmiany sprzętu do ochrony przeciwpożarowej. Jednostka otrzymała przyczepę uniwersalną, wyposażoną w nową motopompę typu M - 800, nowe węże samowe i tłoczno oraz sprzęt sownyjszy. Za sprawną działalność prewencyjną i bojową w 1983 roku jednostka OSP w Nowym Boroku otrzymała typowy pojemniczek samochodowy „Lublin”.

Nadszedł 1990 r., okres przeprowadzenia walnych zebrań sprawozdawczo-wyborczych. Także również odbyło się w niniejszej jednostce. Na zebraniu tym wybrano nowy skład osobowy zarządu, do którego zostali wybrani sami młodzi strażacy.

- prezes - Arkadiusz Kutniarski - pracownik umysłowy,
- naczelnik - Grzegorz Nawłoka - kierowca,
- z-ca prezesa - Marcin Kosiński - robotnik,
- z-ca naczelnika - Lesław Chlebek - robotnik,
- sekretarz - Jakub Kosiński - rolnik,
- skarbnik - Zdzisław Bober - kierowca,
- gospodarz - Wojciech Mazur - rzemieślnik,
- członek - Mieczysław Flota - rolnik,
- członek - Witold Borowicz - rolnik.

W pierwszym roku po wyborach zarząd miał duże osiągnięcia organizacyjne i gospodarcze. W następnych latach zwołał tempo pracy - oparte obecnie na pracy naczelnika i skarbnika oraz członków Zarządu Gminnego, wywodzących się z tej jednostki.

Jednostka ta jest realizowana do jednostek typu S-1. Licząca obecnie 35 członków czynnych i 8 członków dożywotnich.

Strażacy z Nowego Boroku czynnie uczestniczą w zawodach sportowo-pożarniczych i manewrach.

Tadusz Bator

OSP w Lecce

Myśli zorganizowania Ochotniczej Straży Pożarnej w Lecce wy-
zosta z działalności korepracyjnej Armii Krajowej, działającej na
tym terenie, mając na uwadze częste powstawanie pożarów w wie-
sach. Przygotowało organizowanie tej straży to, że w sąsiednich wie-
skach już takie działały.

Po zorganizowaniu jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej w
Lecce, przysięgnięto do gromadzenia funduszy na zakup potrzebnego
sprzętu do gaszenia pożarów i pomocy przy kłopotach żywiołowych,
takich jak np. powoźi. Za gromadzone fundusze zakupiono
sławkę ręczną, parę odciników węża ssawnego i tłoczego oraz
pozostały sprzęt oświetlający. Posiadany sprzęt do ochrony prze-
ciwpożarowej i likwidowania kłopot żywiołowych był przechowywany
w stodole strażaka Jana Gruby.

Za aktywne prace jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej w
Lecce otrzymała w 1960 r. motopompę „Typ - 800”. Systematycznie
powiększano sprzęt do ochrony przeciwpożarowej. W 1966 r. przystą-
piono do budowy Dому Strażaka. Po wybudowaniu budynku
strażackiego posiadany sprzęt znalazł właściwe zabezpieczenie
przez niszczeniem. W budynku tym znalazło się także pomieszcze-
nie na prowadzenie życia oświatowo-kulturalnego.

Orkiestra dęta OSP w Białowej, rok 1953. fot. F. Sosna

Włodzisław Bielecki - prezes Zarządu MGI OSP w Białowej

Strazacy białowej w 1993 r. fot. F. Sosna

Senty z Mokosza

Dom Strażka w Białoszej